

SLOVENE

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishtvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod

Upraviništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upraviškega telefona št. 188.

Inserati:

Enostop. petlivrst (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več ko trikrat 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta à 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

54. generalni shod nemških katoličanov.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Würzburg, 25. avg. 1907.

Štiriinpetdeset let je danes, kar se snidejo nemški katoličani na svoje generalni shod, četrtič pa, da se snidejo v starodavnem frankovskem Würzburgu, slovitem po svoji zgodovini in po prosvetljenih duhovih nemških, ki so tukaj živeli in delovali.

Zanos in radost navdajata vsakega katolika, ko čuje, kako se zbirajo nemški sobratje, da pregledajo, kaj so naredili in zasnujejo načrte za bodočnost. Kajti oni so nam v marsičem vzor. Ni je v Evropi dežele, kjer bi katoličani bili boljše organizirani in politično močnejši kot ravno v deželi nemški. Okrepljeni po kulturnem boju leta 1870., katerega izid je bil, da je železni in nevklonljivi kancler Bismark, stvaritelj zedinjene Nemčije, moral k papežu v Kanoso, so nemški katoličani nevdržno šli svojo zmagoslavno pot dalje. Skrivnost njihovih uspehov je v njihovi politični organizaciji, v centru. Centrum, katerega sta slavna voditelja Windthorst in Mallinkrodt postavila na izključno političsko nekonesionalno podlago, je v nemškem državnem zboru postal hrbitišče parlamentarnega življenja, njega opora, njega obrana, tako proti vladarjevemu imperializmu kakor proti razdirajoči socialni demokraciji in omahljivemu liberalizmu. Bili so edina zanesljiva socialnopolitična stranka. Sedaj so nemški katoličani iz krutega volivnega boja izšli kot zmagovavci, pomnoženi, pripravljeni kljubovati vsem Viljemom in Büllovom. Ker centrum ni konfesionalna stranka, ampak dosledno zasleduje veliki cilj verske, politične in socialne svobode, popolno politično toleranco, nasproti vsem konfesijam in v velikih potezah zasnovani socialnoreformni program, je boj vlade in nasprotnih strank proti njemu nesmiseln, posebno pa vsak »kulturni« — protiverski — boj čisto nemogoč. Liberalno-konzervativni blok sedaj v Nemčiji vlada tako, da z »novim kurzom« ni zadovoljna ne liberalna ne konservativna stranka. Nič se ni storilo; politično življenje zastalo; dvorni veleimperializem in prosta policijokracija leži kot mra na ustavi in upravi, liberalci so vpreženi pod sramotnimi pogoji pred Büllovim voz, konservativci komaj čakajo dne, da se svojih nenaravnih zaveznikov iznebijo. Centrum v dostojni, stvarni in mirno premišljeni opoziciji, opir na svoje milijone volivcev, čaka, kdaj pride vlada k njemu v Kanoso in se poskrbi za svoje dupline vsi svobodneljubni, lučbežni čuki.

Političnemu parlamentarnemu življenju se seveda enakovredno pridružuje izobraže-

valno in socialno organizatorično delo. V »Ljudskem društvu« je združena vsa katoliška Nemčija, na vseučiliščih slovijo katoliški učenjaki, znani širom sveta, delavstvo je zbrano v krščanski strokovni organizaciji, velika centumova glasila izhajajo po trikrat na dan. Da se v južni Nemčiji, temu kulturnemu središču Nemčije, ni vgnezdil marastični liberalizem in da se je kulturnem oziru premagala doba materializma in zlomilo kopje bogotajni znanosti, to je v veliki meri zaslug katoliške izobraževalne in politične organizacije. Nemškim bratom naš iskreni pozdrav!

Würzburg. Edinost.

V četrtič, kakor sem že omenil, zborujejo nemški katoličani v Würzburgu. Najznamenitejša sta bila v Würzburgu katoliška shoda leta 1877. in 1893. Prvi se je vršil v žalostnem času; divjal je »kulturni boj« z vso neizprosno. Šest škofij je vsled vladnega nasilja bilo brez pastirjev, dve sta bili siroti, ker sta škofa umrla. Ravno tedaj je tudi umrl sodobnik Lasalov, nepozabni škof Ketteler, — kakor mora je ta žalost ležala na srcih katoličanom, ki so se tedaj v Würzburgu zbrali. Krvavela so jim srca, a malodušni niso bili; slutili so svojo zmagu.

Nič menj burne niso bile avspicije za katoliški shod leta 1893. Šlo se je takrat za vojaške predloge v državnem zboru. Centrum je bil needin, eni so bili za, drugi proti. Vlada je hotela to porabiti, da centrum razbije. Papež je voditelju centra po monakovskem nunciju svetoval, naj glasuje za vojaške predloge, da ne to vladi povoda planiti po katoličanih, toda centrum je nunciju sporočil, da v političkih stvareh ne sprejme od nikogar nobene direktive. Vsled tega so v lastnem taboru direkt nastala nesporazumjenja; nasprotniki so začeli katoličane vabiti iz centra in nato se je odzvalo nekaj kalinov, katoličanov-neodvisnikov. Toda, ko se je avgusta zbral katoliški shod, so tisoči prihiteli v Würzburg, se zedinili in kakor trdnjava je stal centrum pred osramočenimi rovarji. Se nikoli ni bilo toliko edinstvenosti kakor ravno tiste dni v Würzburgu. Vsi, ki so menili, da se bodo katoličani vsled političnih nesporazumljenj razcepili, so se kruto prevarali.

Letos so se nekateri preoptimistični liberalci, ki vedno vidijo, kar sami želijo, tudi zanašali, da se katoličani spro in razdvojijo. Pri državnozbornih volitvah so Büllovi vzdignili nekaj 70 »nacionalnih katoličanov« — malkontentov — na ščit in po svojih papirnatih trobilih brzojavljali v Pariz in London, da se centrova trdnjava maje. Seveda so bili poparjeni, ko je centrum prišel v parlament tako močan, kot se nikoli poprej ni bil. Zdaj pa so se svobodomislecji tolažili, da se bodo v Würzburgu katoličani prepirali zaradi afere Schell-Cammer, na katero se liberalci seveda toliko razumejo kot zajec na boben, — pa

jo po svoji brezmejni ignoranci smatrajo za vodo na svoj mlin. Tudi to jih je prevaralo, kajti izdala se je za današnji 54. generalni shod nemških katoličanov sledeča parola:

»Na katoliškem shodu se ne bo obravnavalo o nobenih senzacijah in teoloških disputacij ne bo nobenih. Pač pa bomo raznetili nov ogenj navdušenja, ki naj zopet poživi in ogreje vse stanove in kroge katoliškega ljudstva, da dejansko izvršuje svojo vero in jo uveljavlja na vseh poljih javnega življenja.« Tako je in bodi po starem geslu: »Gott zu Ehr, dem Volk zur Wehr, uns zu Nutz, dem Feind zu Trutz!«

Priprave. Takti župan in oblastva.

Vse mesto je okrašeno. V Cesarski in Glediški ulici, potem v Stolnici in Schönbornovi ulici so postavljeni veliki mlaji z nemškimi, bavarskimi in würzburgskimi zastavami. Zasebniki okrajujejo balkone svojih hiš z bujnim cvetjem. Tulec je došlo nebroj. Z vsem priznanjem treba omeniti župana in mestni svet, ki sta dala krasno slavnostno dvorano brezplačno za uporabo in tudi sicer šla pripravljavniemu odboru v vsakem oziru na roko. (Kdo se ne spominja tu neotesanega Hribarja?) Vse meščanstvo brez razlike konfesije ali pa strankarstva okrajuje svoje hiše. Vojaški poveljnik je otvoril za udeležence shoda znamenito trdnjavo Nardenberg, kralj pa svojo palačo in znamenite svoje umetniške zbirke.

Slavnostna dvorana.

Nekaj posebnega je toplot slavnostna dvorana. Če stopiš vanjo, vidiš glavnemu vhodu nasproti predsedniški oder, ki se v obliki teras razteza daleč tja v dvorano. Za tem odrom je velikanska slika mojstra Böhlerja, ki predstavlja trdnjavo Marienburg vrh Kappelle. Zdi se ti, da je dvorana v ozadiju odprta in da čez reko Meno gledaš divno gričevje Kapplesko. Tudi okvir predsedniške in časniškarske tribine je v slogu marienburških trdnjaviških zidov, tako da vse s sliko v ozadiju krasno harmonira. Govorniški oder je v podobi trdnjaviškega bastiona. Časnikarji imajo napeljanih k svoji obsežni tribini mnogo telefonskih aparatov, katere je poštna uprava dala na razpolago. Tudi je preskrbljeno, da časnikarji ne morejo priti z ljudstvom v dotiko, da niso moteni. Ko stopiš čez prag, pa se nahajaš v jelkinem gozdu. Prireditelji so namreč dvorano, ki je 102 metra dolga in 32 m široka, razdelili, ker bi pri tem trpela akustika, in napravili ob vhodu posebno restavracijsko dvorano, dolgo 16 metrov in široko 23 metrov, ki pa v njej rastejo visoke, goste jelke. V dvorani sami je poleg parterja galerija, ki pa ima obliko starih grajskih arkad. Pred sliko Böhlerjevo je postavljen kolosalni kip Matere Božje od Jožefa Metzgerja. Na predsedniškem odru so postavljene sohe sv. Očeta, nemškega cesarja in princa-regenta

Luitpolda. Na predsedniški tribini je 200 sedežev, na galeriji 800, rezerviranih sedežev 800, parter 4.000, časniškarskih sedežev 150.

Program.

Govorniki na javnih zborovanjih so: profesor dr. Mayenberg iz Luzerna (Konfesija in religija), opat Norbert (Misijonsko delovanje), župnik Barthels iz Bielefelda (Cerkvene notranje razmere), vseučilišni profesor dr. Spahn (Katolicizem in vseučilišče), rektor Brück (Katolicizem in ljudsko šolstvo), deželni nosodni ravnatelj Gröber (Katol. in gospodarsko življenje), vseučilišni profesor Schorer (Karitas), profesor Meyers (Leposlovje), princ zu Löwenstein (Papežstvo).

Delavski slavnostni obhod in zborovanje.

Krasote in veličastnosti slavnostnega obhoda mi ni moč popisati. Udeležilo se ga je 10.000 delavcev, 290 društev z 250 zastavami. Sprevod se vije, dolg tri četrte ure, po ulicah mimo mestnih in vladnih poslopij, ki so tudi vsa bogato ozaljšana, celo vozovi električnega tramvaja so okrašeni z zastavami in jelkinim zelenjem. Maše dopoldne se je udeležilo sedem škofov in nebrojna množica ljudstva. V delavskem sprevodu je igralo 17 godb, na čelu jim vojaška. Slavnostno zborovanje se je priredilo v veliki, že opisani dvorani, ki je v svoji lepoti nepopisna.

Zborovanju predseduje tovarnar Brandts. Navzočih je 5000 delavcev, ostali so se razvrstili po petih drugih dvoranih. Brandts je v svojem nagovoru izrazil željo, da bi krščanska politična, nepolitična in strokovna društva prevzela vodstvo vsega delavskega gibanja v Nemčiji. Nepopisno navdušenje sledi njegovim besedam.

Nato jame govoriti znani parlamentarec, po vsej Nemčiji sloveči strokovnjak v delavskih vprašanjih, delavski tajnik Giesberts. Povdarja socialnopolitični program in delovanje strokovno organiziranega delavstva, označi kot glavno protisredstvo proti socialni demokraciji pozitivno socialnoreformno delo. Delavska društva naj posredno podpirajo strokovna v njihovem boju za izboljšanje medznih razmer. Delavci pa naj se omejijo samo na to strokovno delovanje, osvojijo naj si tudi velika zastopstva po vsah upravnih zborih, komunikalnih zastopih, kakor so že uspešno začeli. Potem naj kot enakopravni faktor vstopijo v vsa verska, izobraževalna in nacionalna društva, da se poleg svojega gibanja udeležijo tudi vsega splošnokulturnega v vseh njegovih panogah.

Med Giesbertsotvim govorom stopijo v dvorano ljubljanski škof dr. Jeglič, würzburgski škof in škof iz Santunga na Kitajskem. Zborovalci so vstali, mahali s klobuki in cerkvene kneze pozdravljali s ploskanjem in navdušenimi vzkliki. Škof würzburgski, častiljiv starček, je zborovalce blagoslovil in jih

LISTEK.

Baskervillski pes.

Roman. — Angleški spisal Conan Doyle.
(Dalej.)

»V kolikor vam morem slediti, gospod Holmes,« je pripomnil Sir Henry Baskerville, »je nekdo te besede s škarjami . . .«

»S škarjami za nohte izstrigel, da. Kakor lahko vidite, so imele škarje zelo kratko ostrino, kajti za besede »ne bližajte se« je bilo treba dvakrat prističi.«

»Res. Izrezal je torej nekdo tekst pisma s škarjami s kratkimi rezili in ga z nekim lepilom . . .«

»Z gumijem.«

»Z gumijem prilepil na papir. Ali rad bi vedel, kakaj je beseda »močvirju« spisana?«

»Ker je ni mogel dobiti tiskane. Druge besede so navadne in bi se dobile v vsaki številki vsakega časnika, beseda »močvirje« je pa bolj nenavadna.«

»To je na vsak način dobra razlaga. Ali še kaj drugega citate iz pisma, gospod Holmes?«

»Se nekaj namigljajev se dobi v niem, čeprav se je pošiljatelj zelo trudil, da bi zbrisal vse sledove. Naslov je pisan, kakor vidite, z zelo okorno pisavo. »Times«, je pa list, ki se ga težko dobi v rokah drugega, kakor zelo izobraženega človeka. Lahko torej mislimo, da je pismo napravil izobražen mož, ki vas

je hotel dovesti do misli, da je pisal pismo neizobražen človek, in iz tega njegovega truda, da bi skril svojo pisavo, se prav lahko sklepa, da vam je pisec znan, ali se pa boji, da bi ga ne spoznali. Dalje ste gotovo opazili, da besede niso prilepljene v ravni črti, ampak da stoji nekatere višje, druge nižje. »Življenje in« stoji na primer čisto iz vrste. To kaže lahko nepazljivost odposiljateljevo ali pa prihaja od tega, da je bil zelo razburjen, ali da se mu je mudilo. V celoti se nagibam k zadnji misli, kajti, tako pismo napraviti, je vendar važna stvar, in ni verjetno, da bi bil oni, ki napravljata tako pismo, nepazljiv, ker se mu je pa mudilo, tedaj nas to pripelje do zanimivega vprašanja, zakaj se mu je mudilo; kajti vsako pismo, ki bi bilo oddano na pošto do zgodnje jutranje ure, bi moralo priti v roke Sir Henryju, predno zapusti hotel. Ali se je bal pošiljatelj, da bi ga kdo ne zasačil — in kdo naj bi ga?«

»Precej daleč smo že zašli na polje domnevanj!« je rekel dr. Mortimer.

»Recite rajši: na polje, kjer pretehtujemo razne možnosti in se odločimo za najverjetnejšo. Na znanstven način se poslužujemo svoje domišljije; sicer imamo pa v tem slučaju stvarno podlago za svoje spekulacije. Gotovo boste brez dvoma mislili, da samo ugibam, ali skoro gotov sem, da je bil pisan ta naslov v hotelu.«

»Kako za ves svet morete to trditi?«

»Če natančno ogledate ovitek, boste opazili, da je imel pisec i s črnilom i s peresom velike težave. Pero je škropilo v eni sami besedi dvakrat in črnilo je pošlo pri pisanju tako kratkega naslova trikrat, kar dokazuje,

da ga je moralo biti zelo malo v črnilniku. V privatni hiši se ne pripeti kmalu, da bi pustili pero ali črnilo v takem stanju, da bi se pa našlo oboje skupaj tako, to se pa prav težko zgodi. Nasprotno pa gotovo poznate pisalno orodje, kakoršno se dobi po gostilnah in hotelih; to je navadno za nič. Da, brez pomisleka rečem: če bi mogli preiskati vse papirne koše vseh hotelov v bližini Charing-Cross, dokler ne bi našli razrezanih »Times«, lahko bi položili roko na osebo, ki je pisala to posebno pismo . . . halo, halo, kaj pa je to?« ? ?

Se enkrat je skrbno pregledoval polo papirja z nalepljenimi besedami; držal jo je prav pred oči.«

»No?«

»Nič!« je rekel in je odložil list. Pol pole navadnega, nepopisanega papirja je; še kakega vodenelega znamenja ni v njem. Mislim, da smo iz pisma povzeli vse, kar je bilo sploh mogoče . . . In sedaj, Sir Henry, še eno vprašanje: Ali se vam je pripetilo še kaj, kar bi bilo vredno omeniti, odkar ste v Londonu?«

»Ne, gotovo ne, gospod Holmes. Ne verjamem.«

»Ali niste nikogar opazili, ki bi vas opazoval ali vam sledil?«

»Prav tako se mi zdi, kot da sem stopil v sredino temnega romana,« je rekel najin obiskovalec. »Čemu, za vruga naj bi hodil kdo za mano in me opazoval?«

»Do tega še pridemo. Torej nimate ničesar več poročati, predno pridemo do stvari same?«

»Hm, to je odvisno od tega, kaj vi smatrate, da je vredno poročati.«

»Vse, kar se ne strinja s tokom vsakdanjega življenja, je po mojem mnenju vredno in potrebno omeniti.«

Sir Henry se je nasmehnil in rekel:

»Dosedlej še ne poznam mnogo življenja na Angleškem, ker sem živel od zgodnje mladosti v Združenih državah in v Kanadi. Ali upam, da ni tukaj to vsakdanje, če kdo izgubi enega svojih čevljev?«

»Vi ste izgubili enega od svojih čevljev?«

»Dragi moj gospod!« je zaklical dr. Mortimer. »Samo založi li so ga! Dobili ga bode, ko pridete zopet v hotel. Kak namen naj ima to, gospoda Holmesa mučiti s takim malenkostmi?«

»Saj je vendar hotel vse zvedeti, kar se ne strinja s tokom vsakdanjega življenja!«

»Tako je!« je rekel Holmes, »naj se zdi slučaj še tako malenkosten in brezpomemben. Pravite torej, da ste zgubili enega svojih čevljev?«

»Ali so mi ga založili, zaradi mene. Včeraj zvečer sem postavil oba pred vrata, a danes zjutraj sem dobil le enega. Iz fanta, ki jih je moral snaziti, ni bilo dobiti pametne besede. Najbolj me draži, da sem kupil čevlje šele včeraj zvečer na bregu in jih nisem še nič nosil.«

»Če jih niste še nič obuli, čemu ste jih pa postavili pred vrata?«

»Bili so riavi čevlji in še niso bili nič namazani. Zato sem jih postavil ven.«

»Sli ste torej včeraj takoj pri prihodu v London ven in ste kupili par čevljev?«

»Nakupil sem sploh precej reči, dr. Mortimer me je spremljal. Veste, če hočem tam zadaj v Dingsdi igrati veleposestnika, moram

opominjal, naj v vseh svojih društvih gojijo krščansko misel.

Nato nastopi avstrijski državni poslanec dr. Drexel iz Dornbirna, z velikanskim navdušenjem pozdravljen. Govoril je o socialni izravnavi. Skupni socialni interesi bodo prikovali delavca na delodajavca in narobe. (Burno odobravanje.) Tudi delodajavec je oškodovan, ako ne varuje delavskih koristi. Nasprotno pa je nespametno započeti mezdne boje delavstva, ki samo ugonobijo. Delavec in delodajavec si bosta v skupnem interesu po načelu pravičnosti prišla na pol pota nasproti. Tako soc. izravnavo med industrijem in delavcem, tema obema stanovoma in srednjim stanom, ter med vsemi temi in kmečkim stanom, to je socialno-politični in kulturni program nemškega centra in avstrijske krščansko-socialne stranke. (Odobravanje in ploskanje.) V tem je naša sila nasproti socialni demokraciji, ki zato, ker oznanja nizprosnosti razredni in interesni boj, oznanja sovražstvo, ki pa vsako delo nujno ugonobi. — Govorik povabi vse navzoče delavce, naj pridejo na veliki vseavstrijski delavski shod, ki se bo vršil kmalu v Avstriji.

Liberalne laži. — Predsedstvo.

Nasproti vestem »svobodomiselnega« časnikarstva bodi pribito, da pride papežev nuncij msgr. Caputo 27. t. m. v Würzburg na katoliški shod, ne pa, da »se je, sklicujoč se na bolezen, odstranil«, kakor so poročale judovske »Münchener Neueste«.

Za predsednika katoliškemu shodu je izvoljen državnozborski poslanec Fehrenbach iz Freiburga in von Frankenstein, sodni svetnik, ter Engelen za podpredsednika. Poslale so se brzojavke sv. očetu, cesarju Viljemu in princu regentu ter sklenilo papežev 50letni jubilej z izvanredno slovesnostjo praznovati.

Šesti splošni avstrijski katol. shod.

Za šesti splošni avstrijski katoliški shod, ki se bo vršil na Dunaju od 16. do 19. novembra t. l., so pripravljena dela že dokončana ter določena tudi vsa poročila in poročevalci razun o ljudski šoli. S prvim septembrom se bodo pričele razpošiljati vstopnice. Spored poročil je sledeči:

I. Poročila o sklepačjih sejah:

1. »Tisk«, poročila glavni urednik Schwechler (Graden). — »Kolportaza«, poročila poslanec Adolf Anderle (Dunaj).

2. »Odpadniško gibanje«, poročila glavni urednik Josip Böhr (Warnsdorf).

3. »Visoke in srednje šole«, poročila vseučilišni profesor in poslanec dr. Mihael Mayr (Inomost). — »Pomanjkanje duhovnikov«, poročila dr. Ciril Stojan (Draževica).

4. »Katoliška ženska organizacija«, poročila poslanec ravnatelj Avgust Kemetter (Dunaj).

5. »Protikrščanski vpliv na družbinsko življenje in družabni red«, poročila poslanec Moric Hruban (Olomuc).

6. »Kmečka organizacija«, poročila poslanec Schossleitner (Thalgau-Solnograd).

7. »Delavsko vprašanje«, poročila poslanec dr. Karol Drexel (Dornbirn).

II. Poročila o sejah delegatov:

»O organizaciji delavskega stanu«, poročila poslanec Franc Loser (Bregenc), in msgr. župnik Viljem Michele (Dunaj).

III. Slavnostni govori:

1. »Pomen krščanstva in socialno vprašanje«, knezoškof dr. Celestin Endrici (Trident).

2. »Katoličanstvo in svobodna znanost«, vseučilišni profesor dr. Karol Hilgenreiner (Praga).

biti pač nekoliko fin, na daljnem zapadu sem pa morda postal nekoliko malomaren glede obleke. Poleg drugih stvari sem kupil one rjave čevlje — dal sem zanje šest dolarjev — in eden od njih mi je ukraden, predno sem ga sploh imel na nogi.

»En sam čevlji je pač zelo neprimeren predmet za tatu«, je rekel Sherlock Holmes. »Priznam, da sem mnenja dr. Mortimerja in mislim, da se bo izgubljeni čevlji v kratkem našel.«

»Sedaj pa, gospoda moja«, je rekel baronet z odločnim glasom, »se mi zdi, da sem dovolj govoril o tej malenkosti, kolikor vem. Čas je, da izpolnite svojo obljubo in mi pojasnite vse te zagonetne dogodke.«

»Vaša želja je upravičena«, je odgovoril Holmes. »Gospod doktor, mislim, da napravite najboljšo, če poveste povest svojemu prijatelju na isti način, kakor ste jo nama.«

Učeni gospod je potegnil iz žepa papirje in je pojasnjeval na njihovi podlagi ves slučaj na isti način, kakor prejšnje jutro. Sir Henry Baskerville je poslušal z napeto pozornostjo in je zdajpazdaj presenečen vskliknil.

»No, zdi se mi, da sem podedoval ostalo posestvo skupno z maščevanjem duhov«, je rekel, ko je končal dr. Mortimer svojo dolgo povest. »Seveda sem že kot otrok slišal vedno in vedno pripovedovati o peklenskem psu. To je najbolj priljubljena pravljica naše rodovine; ali prej je nisem smatral nikdar za resno. Toda smrti mojega strica — veste, meni se vse kar vrti v glavi; ne morem si še postaviti jasnega mnenja o tem. Kakor se mi zdi, tudi vi se niste čisto na jasnem, če je slučaj za policijo ali za duhovstvo.«

»Čisto prav.«

3. Zgodovinski pomen katoličanstva za dežele habsburške krone, Pater rektor Karol Andlan, S. J. (Kalksburg).

4. »Katoliška falanga avstrijskih narodov«, Deželni glavar Adolf Rhomberg (Dornbirn).

5. »Vera v javnosti«, Poslanec dr. Ivan Šusteršič (Ljubljana).

Novi sultan v Maroku.

Muley Hafid. — Resnični položaj v Casablanci po zasebnem pismu.

25. t. m. je dospela v Tanger uradna potrditev, da je Muley Hafid proglašen sultanom, kar je med domačimi povzročilo veliko razburjenje. Bil je sklican shod vseh maroških dostojanstvenikov, na katerem so vladajočemu sultanu dokazali, da je slabo vladal, vsled česar je bil postavno odstavljen; to da je tudi potrebno, ker je vsled slabega gospodarstva sultanovega v veliko nevarnost prišlo celo mohamedanstvo. Nato je bil proglašen sultanovim naslednikom Muley Hafid, ki so mu vsi dostojanstveniki takoj prisegli tudi zvestobo. O celom dogodku je bil sestavljen zapisnik, nato pa pred mošejami oklican Muley Hafid javno sultanom. Kmalu nato je admiral Philibert dobil obvestilo, da novi sultan koraka proti Casablanci, da se pa o njegovih naklepih ničesar ne ve. V Fesu so izbruhnili resni nemiri. Muley Hafid je pisal baje svojemu bratu, naj odstopi, kar bo po mnenju maroških uradnikov tudi storil. Z ozirom na ta poročila je sklenil španski ministrski svet, poslati dogovorno z francosko vlado velelastim okoliščino, ki bo povdajala, da je algecirška pogodba dejansko prekrščena, ker se ni moglo z glavnim kompascentom, kot je bivši maroški sultan, več pogajati in občeovati.

O pravem položaju v Casablanci poročila nemški vir: Prvi povod k neprijateljskim nastopom napravil tujcem, osobito Francozom, so bile naprave brezličnega brzjojava. Že takrat, to je aprila, so okoliški rodovi zahtevali od mestnega guvernerja, naj te naprave da odstraniti, a guverner jih je odpravil z odkodnino. Vendar rodov s tem ni pomiril, natihiem je telo sovražstvo proti Francozom naprej in se še povečalo, ko so začeli Francozi graditi luko in do bližnjih kamenolomov položiti poljsko železnico. Ljudstvo je to gledalo postrani in prihajalo vedno bolj do prepričanja, da mu hočejo deželo vzeti. Tedaj je bila prva prilika, da sultan pokaže svojo oblast v deželi. A bil je slabo poučen, vrhutega pa je še celo dovolil kontrolo tujcev nad carino, da zagotovi državna posojila. Sultan torej ne samo da ni ugodil, ampak je nepremišljeno še netil grozeči požar. Pomisliti se pa mora tudi, da so mesta carinskih uradnikov v Maroku najbolj cenjena. Prebivalstvo je bilo tedaj prepričano, da je sultan deželo prodal; zavest, da si more le z lastno močjo dobiti svoje pravice nazaj, je bila vedno trdnejša. Zato so začetkom julija zahtevali odposlanci rodov od mestnega guvernerja, naj odstrani francoske carsinske uradnike. Nezmožni guverner je odgovoril, da je tako sultan ukazal in s tem vrgel bakljo v grmado. Rodovi so pršli pred mesto in dne 30. julija je pozivljali fanatičen šerif po mestu na sveto vojsko. Če bi bil tedaj guverner kaznoval upornika, bi bilo vse dobro. Tako pa je mob divjal in ubil devet delavcev v luki in poškodoval na obali lokomotivo. Takoj je prihitel v mesto poveljnik v bližnji taborec vojske, Muley Lemín, ter napravil red in poskrbel vse potrebno za varstvo tujcev in njihovega premoženja. Zopet je vladal v mestu popoln mir in življenje ter promet sta prišla v prejšnji tir. Nad vse nepremišljeno je bilo tedaj izkrcanje francoskih vojakov, ki so dospeli pred mesto na mali križarki »Galilée« 4. avgusta. In samo 75 vojakov! V mesto, ki šteje nad 40.000 prebivalcev! V treh čolnih so se prepeljali popolnoma proti dogovoru zastopnikov vseh velelasti. Četnica ni prišla,

da napravi mir, ampak da tujce spravi v največjo nevarnost, ta vtisk so dobili vsi Evropejci. Mestna vrata nikakor niso bila zaprta. Tudi ni prvi strel padel od strani maroških vojakov, ampak zadonel je iz francoskega karabinerja, in potem so Francozi drli, oddajajoč salve, po mestu ter postrelili tudi maroško stražo, ki naj bi varovalo francoski konzulat. Ob istem času pa so s francoskih križark letele v mesto melinitne bombe. In vse se je godilo navzlic temu, da je bilo maroškim vojakom strogo prepovedano strdljati. Da se je izkrcala ta mala četica, je po mnenju vseh narodnosti zoper narodno pravico, kajti večje čete, ki so došle čez tri dni, bi bile mogle mesto zasesti brez krvoprelitja in ropanja. 75 vojakov je moglo braniti le majhen okoliš, zato so Arabci nemoteno mogli opleniti skladišča. In celo francoski vojski so pomagali pri tem, dasiravno je prejšnji dan njihov poveljnik uradno oklical red, mir in varnost. Ni ga skladišča, ki ne bi bilo oropano, na tisoče ljudi je zbežalo iz mesta, mnogo jih nima prenočišče, povsod revščina in pomanjkanje in vsega tega je kriva Francoska s svojim nepremišljenim nastopom. Trgovina je uničena, pogodbe tudi, kajti nihče ne more prevideti, kdaj bodo dobile karavane prosto pot in kdaj se začne zopet v luki delo.

AVSTRIJA.

Čehi.

Praga, 26. avgusta. Moravski deželni zbor se snide septembra. — Češki narodni svet je začel akcijo proti obiskovanju nemških šol v Pragi. — Vsenemci na shodu v Aschu so radikalcu Stranskyju izrekli nezaupanje.

Vojaška predloga.

Budimpešta, 26. avgusta. Delegacije bodo najbrže sklicane sredi novembra. Vojaški proračun je izgotovljen; iznenadil ne bo nikogar, ampak se gibal v okviru prejšnjih proračunov. Za večje reforme ni določenih nobenih svot, ker je za to potrebno povišanje moštva, kar pa vsled dozdaj še nepremagljivih političnih ovir ni mogoče doseči. Kar se torej v proračunu za 1908 zahteva čez navadno mero, to so izdatki za stvari, ki so od delegacije že bile dovoljene, potem za preskrbo moštva, ki se je vsled zvišanih cen za živila podražilo. Za nove topove, ki so stali 165 milijonov kron, treba dovoliti še ostatak 50 milijonov kron. Po cesarskih vajah se bodo vršile konference skupnih ministrov in med obema ministrskima predsednikoma, kako to svoto pokriti. Vojni minister upa, da v sedanjem delegacijskem zasedanju spravi skozi tudi ureditev vojaških plač.

TITTONI — AERENTHAL.

Časnikarski glasovi.

Dunaj, 27. avgusta. Dopisniku »Politiche korespondence« je izjavil Tittoni, da ni niti po njegovem niti po Aerenthalovem mnenju sedaj ali pa v bližnji bodočnosti kake za preke, ki bi kršila prijateljsko razmerje med Avstrijo in Italijo. Tesna zveza Italije z Anglesko nikakor ne nasprotuje njenemu razmerju do trozveze, ker tudi Avstrija in Nemčija gojita prijateljsko razmerje do te pomorske velelasti. Macedonska sodna reforma bode po njegovem mnenju najlepši sad letošnjih vladarskih in diplomatskih sestankov.

Milan, 27. avgusta. »Corriere della Sera« piše o uradni noti: Italija je bila prva velelast, ki je v Avstriji sporočila načrt justične reforme v Makedoniji, in sicer v Desiu, kjer ga je Tittoni načelno, na Severniku pa definitivno odobril. To je dokaz najboljšega razmerja med obema državama, ki ga ne bode mogla skaliti nobena neprilika, tembolji, ker Avstrija nima nikakih ekspanzivnih teženj.

Ischl, 27. avgusta. Tittoni je takoj po avdienci pri cesarju, izjavil, da ga je cesar sprejel nenavadno priščrno. Že preje mu je javil, naj pride brez posebne toalete. Takoj

razumel. Rad bi v mirni urici vse še enkrat do dobra premislil, predno pridem do končnega sklepa. Sedaj je ura pol dvanaestih, gospod Holmes, in jaz pojdem naravnost v svoj hotel. Kako bi bilo, če bi vi in vaš prijatelj dr. Watson z nama zajtrkovala? Tedaj vam lahko natančno povem, kak utis je naredila name vsa stvar.

»Ali ti je prav tako, Watson?«

»Popolnoma!«

»Torej naju lahko pričakujete. Ali naj vam naročim kočijo?«

»Rajši bi šel, kajti ta stvar me je nekoliko razgrela.«

»Jaz se vam na tem sprehodu z veseljem pridružujem«, je rekel njegov spremljevalec. »Na svidenje torej ob dveh popoldne!«

Slišala sva korake najinih obiskovalcev, ki sta šla po stopnicah; nato so se zaprla vežna vrata. V trenutku je postal Holmes iz sanjavega misleca mož dela.

»Svoj klobuk in svoje čevlje, Watson, hitro!« Niti trenutka ne smeva izgubiti.

Skočil je v svojo spalnico, slekel je domačo suknjo in prišel v nekoliko trenutkih v svojem površniku. Hitela sva po stopnicah in stopila na cesto. Doktor Martimer in Baskerville sta se še videla nekaj sto korakov pred nama na vogalu Oksfordske ceste.

»Ali naj tečem naprej in jima rečem, naj počakata?«

»Za božjo voljo, ne, moj ljubi Watson. Tvoja družba mi popolnoma zadostuje, če hočeš ti prenašati mojo. Najina nova znanca imata zelo prav, da gresta peš; kajti res je kaj lepo jutro za sprehod.«

(D dalje.)

po povratku je Tittoni odposlal Viktorju Emanuelu uradno poročilo o avdienci.

Dunaj, 27. avgusta. »Zeit« poroča o bivanju Tittonija v Ischlu: Aerenthal in Tittoni sta se dogovarjala o sestanku cesarja in italijanskega kralja. Tittoni je izrazil mnenje, da bi osebni stestanek obeh vladarjev še bolj pokrepil obnovljeno prijateljsko zvezo, nakar je Aerenthal pripomnil, da cesarju radi visoke starosti ni mogoče delati dolga potovanja in bi zato ne mogel kralju vrniti osebno eventualnega njegovega obiska. Najbrže pa bo vprašanje o obisku v najkrajšem času rešeno in bode kmalu prišel Viktor Emanuel na Dunaj. Obisk bi mu vrnil v Rimu prestolonaslednik Franc Ferdinand. Težkoče od strani Vatikana se bodo v tej zadevi dala odpraviti. Čujejo se tudi glasovi, da zajedno z Viktorjem Emanuelom dospe na Dunaj tudi Viljem II.

Rim, 27. avgusta. »Giornale d'Italia« piše: Že sedem let ni imel cesar Franc Jožef prilike, da bi občeval z uradnimi italijanskimi osebam razen dunajskega poslanika. Ischlska avdienca Tittonijeva najlepše potrjuje obestransko zaupanje obeh držav. Sestanki v Desiu in Raconiggiu ter v Svine-munde, Wilhelmshöhe, Ischlu in Marijinih Laznih niso motili raznih državnih zvez v Evropi, ampak le koristili splošnemu miru.

OGRSKI KATOLIŠKI SHOD V PEČUHU.

Pečuh, 26. avgusta. VII. ogrski katoliški shod je imponanten. Udeležijo se ga škofje iz Kalocse, Szatmára in Stolnega Belega grada. Krščansko delavsko društvo je obhajalo blagoslovljenje zastave, vršilo se je več ljudskih shodov. Nato se je vršila evharistična procesija. Celebiral je nadškof iz Kalocse s sijajno asistenco. V sprejvodu so stopali tudi minister na cesarskem dvoru grof Zichy in mnogo polancev Ljudske Stranke. — Udeležencev v sprejvodu je bilo 20.000. Ob 7. uri je otvoril zborovanje pečuški škof grof Julij Zichy.

Letošnji ogrski katoliški shod ima prav poseben pomen. Ogrska ljudska stranka se je pod vplivom energičnega kanonika Aleksandra Giessweina emancipirala od neodvisne stranke in se prelevila v krščansko-socialno. Poteguje se zdaj v prvi vrsti za splošno volivno pravico, ki je kamen spotike za Košutovce in na podlagi te volivne reforme si upa v prihodnjem parlamentu priboriti 80 do 100 mandatov. Do prave Ljudske Stranke seveda še dosti manjka, sovinitična je tudi preveč, toda početki katoliške politične stranke so na Ogrskem vsejani in bodo uspeli.

KRVAVE VOLITVE V BELENYESU.

Belenyees, 26. avgusta. Tukajšnja državnozborska dopolnilna volitev kaže neodvisno stranko v vsej njeni nagoti. Košutovski kandidat Arpad Kordes je judovski bančni ravnatelj iz Budimpešte in je za to, da prodre, daroval 50.000 kron. Ker pa Rumunci ravno tako živahno agitirajo za svojega kandidata Ladislava Lucac'u, je minister grof Andrássy Kordosu poslal na pomoč 600 žandarjev in fanatični kalvinski Mažari v tem okraju pretijo Rumuncem, da jim bodo hiše požgali. Tekla je že kri in nasilja žandarjev so tako nečuvna, da so se Rumunci že pritožili na cesarjevo kabinetno pisarno, od katere pa dozdaj ni odgovora. Vzlic nečuvnemu pritisku Mažarov ima mažarski kandidat dozdaj samo 185, rumunski pa 592 glasov in je upati na zmago. (Belenyeeski okraj ima 83 občin, med njimi je 75 rumunskih.) — Neki rumunski kmet je napadel mažarskega poslanca Farkashazyja in je navdušenega Košutovca s kolom lopnil po njegovi velemažarski butici.

TURČIJA SI OSVAJA PERZIJSKO OZEMLJE.

Carigrad, 26. avgusta. V perzijskem ozemlju, kjer prebivajo sunitski, Turkom naklonjeni Kurdi, ima Turčija štiri bataljone in eno pogorsko baterijo.

JUSTIČNA REFORMA.

Carigrad, 62. avgusta. Turška vlada se je pri več zastopnikih velelasti pritožila zaradi nameravane justične reforme v Makedoniji. Velelasti so te pritožbe odklonile.

MAROKO.

Francozi pošiljajo ojačenja v Casablancu.

Pariz, 26. avgusta. Ministrski svet je sklenil pod Fallieresovim predsedstvom po daljšem brzjoavnem razgovoru z ministrskimi predsednikom Clemenceaum, da odpošljejo v Casablancu še 5000 mož. Ministrski svet je odklonil odločno misel na vojsko v notranjo Maroko, ako ostale velelasti ne nastopijo skupno s Francosko.

RUSIJA.

Sodna razprava proti zarotnikom na carjevo življenje.

Peterburg, 26. avgusta. V sodni razpravi proti zarotnikom so prečitali večeraj službeno izpričevalo umirovlenega mornariškega poročnika Nikitenka, ki izjavlja, da je služil Nikitenko brez graje in da je bil zanesljiv, vsler česar so mu svojčas odkazali usmrčenje poročnika Schmidta, znanega po uporu črnomoške mornarice. Nikitenkov oče se je popolnoma ločil od svojega sina in je poslal svoje pričevanje pismeno.

Kolera.

Peterburg, 26. avgusta. Peterburški zdravstveni nadzornik javlja, da je v guberniji Tula obolelo za azijsko kolero 16 oseb, izmed katerih jih je več umrlo.

TURŠKA GROZODEJSTVA V PERZIJI.

Carigrad, 26. avgusta. Po teheranskim poročilih so pomorili turške vojske

spremljajoči Kurdi nekega perzijskega svečenika, njegovega nečaka in slugo. Nadalje so obglavili v zadnjem boju vjete perzijske častnike. Turška vlada izjavlja, da perzijsko poročilo ni resnično.

NEVARNOST VOJSKE?

Iz Harbina se poroča, da vsi Kitajci, ki služijo pri Rusih kot kuharji, hišniki itd., zapuščajo službo ter se vračajo v domovino. Svoj odhod opravičujejo s tem, da bo v kratkem izbruhnila vojska. Enak pojav se je mogel tudi zapaziti pred kitajsko vojsko leta 1900.

Dnevne novice.

+ »Narodovo« teološko znanje. Uredniki najneumnejšega lista na slovenskem jugu so si v svoji vsega priznanja vredni neakademični omejenosti izmislili za včerajšnje številko svojega nečednega odlagalnika sledečo brzojavko iz Würzburga (!): Würzburg, 26. avgusta. Na katoliški shod je prišlo kakih 3000 oseb. Včerajšnjega spreveda so se udeležili zastopniki 290 klerikalnih delavskih društev. Veliko senzacijo je povzročilo dejstvo, da so izstopili iz lokalnega odbora za katoliški shod skoraj vsi vseučiliški profesorji, tudi duhovniki, med njimi tako notorični klerikalci, kakor Merkle, dr. Hahn in dr. Kiefl, baže zato, ker hoče ljubljanski škof Jeglič govoriti o Schellu, ki je bil profesor bogoslovja v Würzburgu in na čigar strani stoji vsi teologi tukajšnje univerze. — Bilo bi spričo popolne neinformiranosti znane cunje, kar se svetovnih dogodkov tiče, popolnoma odveč izgubljati o tem kaj besedi. Samo to bodi povedano, da je vse, kar so tu nerazsvetljeni uredniki »Narodova« pod vplivom plavega ponedeljka napisali, od kraja do konca zlagano. Profesorja Merkel in Kiefl namreč nista »notorična klerikalca«, ampak prav notorična pristaša rajnega Schella, posebno še Kiefl, ki je njegov učenec. »Notorični klerikalizem« teh dveh učencev je tako neznan, da ju imajo v Nemčiji nekateri krogi za liberalca. Tudi nista izstopila iz lokalnega odbora za katoliški shod zaradi tega, ker bo škof Jeglič o Schellu govoril, ampak sta iz odbora izstopila že pred dobrimi tremi tedni, ko v Würzburgu nihče niti sanjal ni, da pride škof Jeglič v Würzburg! Izstopila pa sta iz odbora, ker sta vsled članstva v odboru za Schellov spomenik nekoliko zadeta. Škof Jeglič pa je šel v Würzburg, naprošen tako od krogov, ki so na strani Schellovi kakor od nasprotnih strani, da poravnava lokalni sporček, kateri se vsem neposvečenim in posvečenim liberalcem a la grof Hoensbroch zdi v njihovi okuženi fantaziji kakor velika gora, ki se bo zvalila na klerikalizem in ga pomandrala. Sicer naj pa primuknjenci iz Knaflfovih ulic, ki mašijo svoj list s članki iz »N. Fr. Presse«, ne da bi svoj vir navedli, bodo brez skrbi, kajti o würzburskem shodu bomo mi, kakor smo ob vsakem važnem svetovnem sestanku, prinesli izvirno poročilo, katero prepuščamo našim žalostnim kolegom v blagohotno prepisovalno uporabo. Potem se jim ne bo primerilo, da bi škofa Jegliča imenovali Schellovega nasprotnika, dočim je res ravno nasprotno, da naš škof Schella tudi kot učenjaka globoko čisla in graja le njegove zmedene neizpeljane reformne ideje. Naš škof ni šel v Würzburg, da se zavzame proti ali za Schella, ampak da pogovori in poravnava, kakor sta to nedavno storila tudi škof Teodorovič in kardinal Kopp, ki tudi nista ne nasprotnika, ne brezmejnega oboževalca Schellova. Shod v Würzburgu je krasna in veličastna prireditev, bo nov dokaz edinstvi med katoličani in neomahljive njihove politične organizacije. Teološke kontroverze so iz programa izrečno izključene! Tako je, vi inferiorni brzojavkarji!

+ Duh zagrizene nesramnosti je zavladal zadnji čas v »Edinosti«. Napada celo dr. Benkoviča in dr. Hočevarja, zakaj sta šla v Zagreb, češ, da sta želela »veležidajalcem na cerkvi obilo uspeha«. Nesramnost »Edinosti« je pa vendar prevelika. Priobčili smo verski program stranke prava, ki je bil sklenjen na zagrebški skupščini, in »Edinost« bi morala po tem programu napasti Hribarja in dr. Novaka, zakaj sta šla na shod stranke, ki najodločneje obsoja slovenski liberalni program! Pa »Edinost«, gre še dalje. Slavi Hribarja kot velikega Slovana, ki je baže vse v Ljubljani poslovenil, a zamolči, da je Hribar podpisal pogodbo, s katero se je Nemcem zavezal, da bo dal Nemcem primerno zastopstvo v občinskem svetu. Tudi na svoji Kreditni banki ima še nemški napis, dasi so na zavodih, ki jih vodijo »klerikalci«, napisi samoslovenski. »Slovenca« zmerja z »nihilizmom« in vprašuje, kako more katoliški list pisati tako razžaljivo o županu. Mi pa vprašamo, kdaj se je »Edinost« še zganila, kadar je Hribarjevo glasilo na najnesramnejši način blatilo ljubljanskega škofa, vse naše poslanice od prvega do zadnjega? Nasprotniki smejo o naših moreh pisati vse mogoče laži — to je gospodi pri »Edinosti« vseč — a mi da ne bi smeli resnice o Hribarju? Kajti edno iz resnic pišemo mi o Hribarju. In sicer se to le v načelnem boju; mi nismo segli niti še v njegovo privatno življenje, kakor dela neprenehoma njegovo glasilo proti nam. Mi bomo še dalje kritizirali Hribarjevo dvojno politično vlogo, tisto neznačajnost, ki danes trdi to, jutri zagotavlja, da ni res, podpisuje programe in jih zatajuje. Ne bomo pustili, da bi se javnost zavajala in da bi triumfirale tiste laži, ki jih »Edinost« tako rada širi. Liberalizem, ki je nastopil brezobzirno boj za razkristianjenje slovenskega naroda, bo moral še dalje trpeti, da mu trgamo lažnivo krinko z obraza. Zmerjanje »Edinosti« nas pritem ne bo motilo, podajalo nam bo le vedno iznova doka-

zila, kako potrebna je borba proti elementom, ki hočejo vedno le v kalnem ribariti!

+ Jugoslovanski sodrugi iz Primorskega so zborovali v nedeljo v Trstu. Navzočih je bilo 35 delegatov; med njimi Etbin Kristan, zastopnik izvrševalnega odbora stranke. Anton Kristan, delegat idrijski. Regent je poročal o preteklem delovanju. Po dolgi debati se je sklenilo, potegovati se za splošno, enako, direktno tajno volilno pravico in proporcionalno volilno pravico. Sodrugi primorski se pozivljajo, da v tem smislu razvijejo živahno agitacijo. Nato so se posvetovali o časopisju. Večina zahteva prepreden tednik, ki bi moral izhajati za vse primorske sodruge v Trstu; naposled se je sklenil z Etbinom Kristanom kompromis, da se bo storilo vse mogoče, da se osigura »Rdečemu Praporu« od 1. oktobra počenši trikratno izhajanje na teden, da se bo obenem delalo za nov skupni tednik, ki bo začel izhajati v Trstu počenši s 1. januarjem.

+ Saksonski kralj v Bohinju. Saksonski kralj je prišel včeraj kot hribolezec v Bohinjsko Bistrico, odkoder se pada na Triglav.

— Saksonski kralj je dospel dne 26. avgusta ob 5. uri 17 minut na Bohinjsko Bistrico z brzovlakom v posebnem salonskem vozu. Potuje inkognito; spremlja ga generalni adjutant pl. Altrock ter komornik pl. Grieger. Na kolodvoru je kralja pozdravil radijski okrajni glavar Oton pl. Detela. Visoki gospod se je takoj po prihodu vlaka odpravil prenočit v hotel sv. Janeza ob jezeru. Drugo jutro pojde na Triglav; gorski vodnik je Lovrenc Škantar iz Srednje vasi. Prenočil bo v Marija Terezije koči. S Triglava se vrne skozi Kot na Dovje in odtod na Trbiž. Na Koroškem ima v najemu velik del lova v Ziljski dolini. Tukaj prihaja vsako leto na lov. Tudi sedaj namerava ondi dalj časa ostati. — Leta 1841 meseca julija je obiskal Bohinj praded sedanega kralja, Friderik Avgust, znan kot izvrsten botanik. Bil je pri Savico, prehodil planino Komno ter obiskal Črno prst. Posebno je hvalil krasno floro na Črni prsti. Spremljal ga je ondat tedaj ljubljanski muzealni kustos Freyr. — Tudi srbski kralj Milan se je pripeljal, ko je šel dalj časa na Bledu, v Bohinj, in si ogledal Savico in jezero. Torej v 66 letih že tretji kralj obišče Bohinj.

— Iz deželne blaznice. Ker se opetovano dogaja, da se bolniki dovažajo naravnost v deželno blaznico na Studencu, opozarjamo vnovič, da je treba, da se spremljevalci popreje z zdravniškim spričevalom oglašate radi sprejema pri upravitelstvu deželne bolnišnice v Ljubljani, kjer dobe sprejemni list, brez katerega se ne sprejema nobenega bolnika v deželno blaznico. — Vodstvo deželne blaznice na Studencu, dne 24. avgusta 1907.

— Tiskovina: »Naznanila o osebnih izpremehab pri gg. duhovnikih so dotiskana in se naročajo pri upravitelstvu »Slovenca«.

— Požig. 18. t. m. je zgorela v Letencih senena lopa, v kateri je bilo okoli 400 stotov sena in 28 plovov za pod. Lopo, lastnino kranjskega dekana vlč. g. Koblarja, je imel v najemu kmet g. Jožef Logar. Skupna škoda je cenjena na 2480 K; zavarovan ni bil niti lastnik niti najemnik. Sum, da je zažgal, je padel na s'jarja Franca Zlindro, ki se je že dalje časa klatil po okolici Gorici ter po požaru neznan kam izginil.

— Učiteljska vest. Okrajni šolski svet je imenoval izprašanega učiteljskega kandidata Franca Starmana začasnim učiteljem in šolskim vodjo na dvorazrednici v Studenem.

— Pravila za »Kmečko zvezo za logaški sodni okraj« je deželna vlada odobrila.

— Požar. V Regrški vasi pri Novem mestu se je vnel 23. t. m. proti večeru posestnici Ani Gašper svinjak. Čeprav so na pomoč došli sosede izkušali požar zadušiti, se je ogenj vendarle razširil še na hišo in ga ni bilo mogoče pogasiti. Novo-meška požarna bramba je mogla ogenj samo omejiti. Poleg poslopij so zgoreli tudi vsi pridelki in 180 K v gotovini. Škoda, znašajoča čez 2000 K je pokrita le s 400 K zavarovalnine. Pri gašenju se je posebno odlikoval okrajni sluga iz Novmega mesta g. Ivan Jarc. K sreči ni vlekkel veter, sicer bi bila v nevarnosti cela vas. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

— Demonstracija praških trgovskih pomočnikov. Praga, 26. avgusta. Danes dopoldne je priredilo v Pragi 1500 socialnodemokratskih trgovskih pomočnikov izpreved po notranjem mestu, da demonstrirajo za zapiranje trgovin ob 8. uri zvečer. Demonstracija se je izvršila na miren način.

— Dobavni razpis. C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje konkurenco za zagotovitev potrebščine desk, podbojev, obročev, dog in premoga za leto 1908 eventualno tudi za leto 1909. Ponudbe je vložiti najkasneje do 30. avgusta 1907 11. ure dopoldne pri c. kr. tobačni tovarni v Ljubljani. Prepis razglaš, obsegajoč množino, vrste in kakovost predmetov, ki jih je dobaviti, je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled. — C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo za leto 1908 oddala po javni ponudbi dobava raznega lesa, kakor železniških pragov, desk, tramov, lat, toporišč, ročnikov, oglja, metel, ciz itd. Dobavni pogoji, ponudbeni vzorci in sezname predmetov se dobe pri ravnateljstvu v Beljaku (oddelek 3. za vzdrževanje železnic in stavbo.) Ponudbe je najkasneje do 10. septembra t. l. 12. ure opoldne vložiti pri gori navedenem ravnateljstvu. Dobavni razpis, ki obsega natančnejše podatke, je v pisarni trg. in obrt. zbornice v Ljubljani na vpogled.

— Svarilo. C. kr. ministrstvo za notranje zadeve je izvedelo, da se v kratkem namerava po Avstriji živahno prigovarjati in bodriti k izseljevanju v Maryland v Združenih

državah in to zlasti poljedelcem, poljskim delavcem in poslom. Poizvedbe pa so dognale, da v splošnem razmere za priselcnike v Marylandu nikakor niso ugodne, ker državica slovi radi svojih žalostnih posestev in naselbin. Zemlja je namreč vsled dolgoletnega brezvestnega izkoriščanja povečini že vsa izžeta in izsesana. Z umetnimi gnolji bi se še lahko dosegli lepi uspehi, posebno s sadjarjo in pridelovanjem zelenjave, ker se ti pridelki vsled dobrih ?????

— Divizijske vojaške vaje se vrše te dni preko Ljubelja na Koroško.

— Italijani napadli slovenski spreved v Trstu. O tem se še poroča: K slavnosti razviti zastave pevskega društva »Ilirije« je prihitelo tudi pevsko društvo »Slavec« iz Ljubljane. Na kolodvoru je ob polu 11. uri dopoldne čakalo »Slavčevega« dohoda do 5 tisoč tržaških Slovencev. Po pozdravu in odzdravu se je pomikala velikanska množica, na čelu godba, z razvito »Slavčev« zastavo k sv. Jakobu. V ulici della Madonna se je postavila sprevedu na pot neka banda takozvanih Mazzinijevcev. Ko je spreved dospel do te bande, se je vrgla ta na godbo, ki je bila na čelu spreveda. Skušali so celo iztrgati iz zastavonoševih rok zastavo društva »Slavec«. Nastala je rabuka. Eden godcev je bil nekoliko ranjen na glavi. Mazzinijanci so prav pošteno dobili, kar so iskali. Policija, ki je posegla vmes, jih je aretovala osem ali deset, dočim so jo ostali urnih nog pobrisali. Ob 3. uri popoldne se je začel razvijati slavnostni spreved z devetimi zastavami. Spreveda se je udeležilo nad 8000 oseb. To je bil spreved, ki je jasno pričal, da je slovenstvo v Trstu postalo mogočen faktor. Celo Italijani so vzklicali: E poi parleremo ancora di »Trieste italiana. (Pa bomo še govorili o italijanskem Trstu.)

— Za tretje zasedanje porotnih obravnav v Novem mestu, katere se bodo pričele dne 26. avgusta 1907 pri okrožnem sodišču, izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gospodje: Kambič Miko, posestnik in trgovec, Krasinc; Drobnik Janez, posestnik in trgovec, Videm; Kužnik Anton, posestnik in gostilničar, Trebnje; Jaklič Janez, posestnik in krčmar, Pustijavor; Volaušek Anton, posestnik, Krško; Zlajpah Anton, posestnik in mesar, Mokronog; BonVinko, posestnik in trgovec, Raka; Košak Jožef, posestnik in mlinar, Družinska vas; Košček Alojzij, usnjar, Žužemberk; Lovšin Ivan, posestnik in gostilničar, Sušje; Gerald Franc, posestnik in dimnikar, Krško; Oswald Jožef, trgovec, Kočevje; Jarc Franc, posestnik, Vel. Lipovec; Arkar Janez, posestnik, Trebca vas; Vukšinič Davorin, oskrbnik n. v. r., Metlika; Kure Marko, posestnik, gostilničar in župan, Brezovica; Srpan Jakob, posestnik in gostilničar, Velike Lašče; Solar Anton, posestnik, Trbinc; Grabrijan Franc, posestnik, Metlika; Žagar Anton, posestnik, Brezje, Arko Anton, gostilničar, Ribnica; Bartol Franc, posestnik in župan, Jelovec; Siegmund Jožef, posestnik in gostilničar, Stara Cerkev; Gschella Franc, trgovec, Radeče; Kobetič Jožef, Maverl; Bukovec Matija, posestnik in gostilničar, Kot; Leitgeb Vincenc, posestnik in pek, Črnomelj; Novak Janez, mizar, Kočevje; Škerlj Jakob, urar, Žužemberk; Jaklič Franc, gostilničar in trgovec, Nemška Loka; Rutar Ivan, posestnik in trgovec, Sv. Križ; Rudesch Antoh, grajščak, Ribnica; Groznik Jožef, posestnik, Pungert; Pečjak Jožef, posestnik, Dol. Polje; Koračin Anton, posestnik, Mokronog; Pakič Franc, posestnik in trgovec, Sodražica. — Nadomestnim porotnikom so izžrebani naslednji gospodje: Turk Anton, posestnik, Bršlin; Fenc Jožef, posestnik, Muhaber; Kastelic Franc, posestnik, Sv. Jošt; Mikolič Jakob, posestnik in krojač, Ilovsky Ludovik, posestnik in pek, Weiss Anton, posestnik in trgovec, Rudolfovo; Vertačič Franc, posestnik, Zihovo selo; Dular Franc ml., posestnik, Jurka vas; Jakše Janez, posestnik in gostilničar, Kandija.

Slavnost na Brezjah

c Kronanje na Brezjah. Pri slovesnosti na Brezjah bo sodelovalo več pevskih zborov in svirala bo godba. Za streljanje se tudi pripravlja. Nabavilo se je toliko novih zastav, da lahko rečemo, da Brezje še nikoli ni bilo tako praznično, kakor bo na dan kronanja svoje milostne podobe. Prav bi bilo, da bi prihodnjo soboto zvečer po vseh cerkvah v okolici kake pol ure slovesno zvonili. Upamo, da bodo z gricv, prijazni kresovi pozdravljali romarje in presvetlega škofa, ki pridejo na Brezje že v soboto ter ostanejo še v ponedeljek. Cerkev in njena okolica bo sobotni večer tudi lepo razsvetljena.

Pri slavnostnem sprevedu naj bo tale red: Prvo gre domače breško bandero, ki kaže pot. Potem se vrste došla cerkvena bandera v istem redu, v katerem so župnije v škofijskem šematizmu zaznamovane. Za temi pridejo cerkvene bratovščine, tretji red, dekliske Marijine družbe, mladeniške kongregacije, izobraževalna društva, gasilci, kolikor jih ni potrebno za reditelje, jeseniški pevski zbor, duhovščina v koretijah, dalmatikah, pluvialih, kazualah, azistenca, škof, nosilci kronane podobe, godba in blejski pevski zbor. Za godbo mošenjski odbor in vsi zastopi tujih občinskih odborov, nazadnje romarji iz župnij, ki nimajo s seboj lastnega bandera ali zastave. Drugi zbori naj pojo za svojim banderom!

Zlata krona, ki je delo ljubljanskega parrara Kregarja, je bogato okrašena z dragimi kamenji.

Načrt za oder, na katerem bo škof Marijino podobo kronal, je napravil radovljiški umetnik J. Vurnik. Stal bo nasproti velikim vratom, primeroma tam, kjer je četrti blago-

slov pri procesiji sv. Rešnjega Telesa ali kjer je bil šotor za relikvije ob cerkvenem posvečenju.

Da se bo v cerkvi lažje postreglo romarjem, se je napravilo še 7 novih spovednic. Vseh je tako 17. Škof bo spovedoval v kapelici svojega patrona svetega Antona Padovanskega v soboto, nedeljo in ponedeljek.

c Vabilo za na Brezje. Podpisani župan se čuti dolžnega, da povabi k slovesnemu kronanju, ki se bo začelo na angelsko nedeljo ob devetih depoldne izven božjepotne cerkve na Brezjah, in k slavnostnemu sprevedu, v katerem se bo nato kronana podoba, nesla po okolici, vse sl. slov. obč. odbore ozirema odposlanstva istih. Zbirališče pod kostanj Finžgarjeve gostilne. — Na veselo snidenje! Županstvo mošenjsko tik Brezij, dne 23. avgusta 1907, Ivan Pristavec, župan.

Ljubljanske novice.

Ij Duhovnih vaj v knezoškofijskem Alojzijevecu se udeležuje 106 čč. gg. duhovnikov ljubljanske škofije. Vodi jih č. p. Jožef Zen-Ruffinen S. J.

Ij Visoki gost. Dr. Anton Maurovič, skup iz Senja je prišel včeraj v Ljubljano in ložira v hotelu »Union«.

Ij Starih vojaških godb za sedaj ne bo v Ljubljano. Vojski so se zbal ti fusa, ki je tako trdi Ljubljani napravil veliko škodo.

Ij Nočna bitka. V soboto po noči je bila velika vaju na sv. Katarini in okolici. Udeleževala sta se »bitke« 27. pešpolk, ki je te dni v šotorih taboril okoli št. Vida, 47. pešpolk in artiljerijski polk št. 8 iz Gorice.

Ij Na drugi državni gimnaziji bo pričetek solskega leta šele 1. oktobra, ker prej radi mizarskega štrajka dela ne bodo gotova.

Ij V pridobninsko komisijo davčne družbe III. razreda priredbenega okraja ljubljanske okolice so bili izvoljeni danes (27. avg.), in sicer: Udom: gosp. France Plevnik, gostilničar in trgovec v Velčah št. 25 za 4 leta in gosp. Josip Jurca, gostilničar in žganjar na Vrhnikih št. 30 za 2 leti; namestnikom: gosp. Franc Lipah, gostilničar in trgovec v Dobrunjah št. 67 za 4 leta in gosp. Andrej Peteln, gostilničar in trgovec s konji v Kamniku pri Preserjih št. 50 za 2 leti.

Ij V pridobninsko komisijo davčne družbe IV. razreda priredbenega okraja ljubljanske okolice so bili včeraj izvoljeni gg: Ivan Štrumbelj, gostilničar na Studencu (Igu), in Lovrenc Pavčič, tesarski mojster v Zavogljah, udom za 4 leta in gosp. Ivan N. Babnik, trgovec z medom v Dravljah, udom za 2 leti; potem gospod Andrej Paternoster, gostilničar v Podgorici in g. France Javornik, mesar na Grosupljem, namestnikom za 4 leta.

Ij Umrla je v ponedeljek 26. t. l. v Ljubljani gdca Anica Jeran, učit. kam. IV. letnika v 19. letu starosti. N. v m. p.!

Ij Prijet lopov. Kakor smo že poročali, je bilo zadnji teden vlomljeno v Marijanišču, semenišču, na Poljanski cesti št. 34, na Rimski cesti št. 34 in tudi v Češkotovi vili na Bleiweisovi cesti je tat poskušal svojo srečo, odkoder je bil pa prepreden. Policija je po storilcu začela z intenzivnimi poizvedbami, ki so imele uspeh, da tat sedaj danes že pod ključem in so pri njem dobili tudi pokradene ure in prstane in nekaj denarja. Pred kratkim je bilo vlomljeno, kakor smo že poročali v Koslerjevo restavracijo, drugi dan po vlomu pa je brez vsakega povoda izostal iz pivovarne mizar Franc Ivan Zugsberger, rojen 8. dec. 1880 v Schertingu in tiakaj pristojni, na katerega se je obrnil sum, da je izvršil vlom. Od tedaj pa so se začeli vlomiti tudi po mestu vršiti, pri katerih je bil, kakor se je sedaj dognalo, povsod prizadet Zugsberger sam, katerega je včeraj popoldne zapazilo stražnikovo oko na Dunajski cesti, od koder je potem mahal na Bleiweisovo cesto, a je bil tam prijat in aretovan. Nepoklicani tujec je bil že kaznovan v Monakovem in tudi v tukajšnji prisilni delavnici je že znan. Zugsberger bi bil prizadajal občinstvu gotovo še mnogo škode, oblastem pa dela, ko bi tako naglo ne bil prišel v roko pravice. Zagovarjal se bode pri deželnem sodišču.

Ij Zadruga krojačev i. t. d. v Ljubljani objavlja: Dne 16. t. m. je stopil v veljavo novi obrtni zakon z dne 16. februarja 1907. C. kr. deželna vlada pozivlje zadruga, da skličejo v najkrajšem času izredne občne zборе, pri katerih se bodo pravila morala izpremeniti v smislu novega zakona. Odbor omenjene zadruge je v svoji seji dne 15. t. m. sklenil sklicati v ta namen mojsterske sestanke, pri katerih bi se razgovarjalo o novem obrtnem redu, v korist krojaškega obrta. Prvi tak sestanek krojaških mojstrov se bode vršil v četrtek, dne 29. avgusta ob 8. uri zvečer v restavraciji »pri Kroni« (Gradišče št. 8), na katerega vabi zadruga vse cenjene gg. krojaške mojstre, da se tega sestanka v prav obilnem številu udeležijo. Brez združenja in brez organizacije ne dosežemo ničesar.

Ij Kratek polet je včeraj napravil prisiljenec Edvard Reitenauer, kateremu se je bila popoldne v gromozni jami oneljubila lopata. Ukradel je nekemu delavcu obleko, se preoblekel in krenil čez Golovec proti Igu, kjer ga je pa orožništvo aretovalo in Edvard je bil o polnoči že zopet med prisilniškim zidovjem.

Ij V Ameriko se je včeraj odpeljala 180 Hrvatov, 70 Macedoncev, 25 Slovencev in 20 Črnogorcev.

Ij Pokradel je v Gradcu potom vroma mizarskemu mojstru Antonu Irschku dosedaj še neznan tat za 1934 K dragocenosti, kakor zlatih in srebrnih verižic, ur, uhanov, priveskov in raznih vlomkov. V dragocenostih so bili vdclani demanti, briljanti, rubini in turkizi. Pred nakupom naj bode občinstvo previdno.

Ij K epidemiji koz. Kakor znano pojavile so se na Dunaju kože. Epidemija se je v raz-

Prva domača slovenska pivovarna G. Auerjevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

Štev. telefona 210.

priloga slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izbore

2469 150-38

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

meroma kratkem času precej razširila, čemur je v prvi vrsti vzrok lahkomišelnost občinstva, ki — odkar so koze vedno redkeje nastopale — cepljenju proti kozami ni več pripisovalo one važnosti, ki mu resnično gre. Saj se imamo le cepljenju zahvaliti, da je ta srdita ljudska kuga, ki je svojčas leto za letom zahtevala na tisoče žrtev, skoraj popolnoma izginila, tako da marsikdo izmed mlajših zdravnikov koz niti ne pozna, ker jih ni imel priliko opazovati. — Na Dunaju nahaja se med šolskimi otroci okoli 4000 takih, ki še niso cepljeni. Potem se ni čuditi, da zahteva epidemija dan na dan novih žrtev. Pri nas so razmere dokaj boljše, ker se cepijo skoraj vsi otroci in ker se jih večina tudi revakcinira. Tako se je leta 1905 v prvi cepilo 631 otrok, znova cepilo (revakciniralo) pa 871, leta 1906 v prvi cepilo 392, znova cepilo 617, leta 1907 do sedaj v prvi cepilo 573, znova cepilo pa 893. Revakcinacija je največje važnosti, kajti izkušnja uči, da nas cepljenje le za 7 do 10 let varuje pred kozami, oziroma da prouzroči, da dobimo le na lahko, če se ravno okužimo. Radi tega se otroci v 3. in 4. razredu, to je približno 7 do 8 let po prvem cepljenju znova cepijo in se revakcinirajo vsi, ki so poklicani k vojakom. — Ker je epidemija na Dunaju razširjena po različnih okrajih, ni izključeno, da bi se po potnikih ne zanesla tudi kam drugam. Kajti koze prenašajo tudi lahko zdravi, ki so prilično prišli v dotiko z okuženimi tvarinami. Radi tega bodi povedano, da je najuspešnejše sredstvo proti kozam cepljenje. Ker pa pri prvem cepljenju nastopi obrana še le po 10. do 14. dneh, je važno, da se vsak, ki še ni cepljen, temu kar najhitreje podvrže. Posebno važnost polagati je na revakcinacijo. To kaže naslednji izsled. Pred kratkim so se iznova cepili mestni zdravniki in funkcionarji fizikata, ki bi prvi prišli v dotiko s kozami, če bi se bolezen morda zanesla tudi k nam. Akoravno so bili vsi že po trikrat cepljeni, namreč v 1. in 10. letu ter pri vojaki, so se jim vendar vsem koze prijele, razven enemu, ki je obolenje pristno preštel. To kaže, da je pri njih varstvo cepljenja že prenehalo in da bi bili vsi lahko oboleni, če bi se ne bili sedaj znova cepili. V kratkem se bodo revakcinirali tudi policijski stražniki, ker v slučaju kake epidemije tudi oni lahko pridejo v dotiko z bolniki. Da pa je tudi občinstvu dana prilika, poslužiti se te tako uspešne varstvene naprave, nadaljevalo se bode letos s cepljenjem, oziroma revakciniranjem do konca meseca septembra. Cepljenje vrši se vsak četrtek popoldne ob 3. uri v »Mestnem domu«.

Ij Št. Jakobsko župnišče podirajo. Podirati so začeli pretekli teden staro šentjakobsko župnišče in sosednji dve mestni hiši v Florijanskih ulicah. Prostor, kjer je stalo zdaj staro župnišče in del vrta, se bo porabil v razširjenju Rožnih ulic, na stavbišču podrtih dveh mestnih hiš pa se prične graditi novo dvonadstropno župnišče.

Telefonska in brzojavna poročila

SMRT ŽUPNIKA.

Videm pri Krškem, 27. avg. Tu je umrl župnik Pöhel. Pogreb bo v četrtek.

VLADARSKI SESTANKI.

Dunaj, 27. avg. Kralj Edvard angleški je nasproti tukajšnjemu ruskemu poslaniku, knezu Urusovu, izrazil željo, da se snide z ruskim carom.

Bukarešta, 27. avg. Oficielno se naznanja, da cesar Viljem II. poseti rumunskega kralja.

DR. LUEGER.

Dunaj, 27. avg. Dr. Luegerju se je zdravje nekoliko izboljšalo.

MINISTRSKI PREDSEDNIK.

Benetke, 27. avg. Avstrijski ministrski predsednik baron Beck je dospel semkaj, pozdravljen ob oblasti in avstrijske kolonije.

OGRSKA LJUDSKA STRANKA.

Budimpešta, 27. avg. Glasilo ogrske Ljudske Stranke »Alkotmany« izjavlja, da ljudska stranka ostane še tako dolgo v koaliciji, da ta izvrši poverjene ji naloge.

ITALIJANSKE DEMONSTRACIJE HRVATOV.

Jakin, 27. avg. Tu je 150 hrvaških in dalmatinskih romarjev na romarski ladji manifestiralo za Italijo, kliče: »Živela Italija!« Kaj tacega se je tu prvič dogodilo in baje napravilo dober vtis.

VOJSKA V MAROKU.

Casablanca, 27. avg. General Dru-de se je odločil napasti tabor, kjer tabori 10 tisoč sovražnih Maročanov.

FRANC JOŽEFOVA grenka voda.

1907 1—1

Tužnim srcem naznanjamo, da je naša iskreno ljubljena

Anica Jeran

učit. kand. IV. letn.

v ponedeljek 26. t. m. v cvetu svoje dobe, v 19. letu mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb bode v sredo 28. t. m. ob 4. uri popoldan iz deželne bolnice. Ljubljana, dne 27. avgusta 1907.

Rodbina Jeranova.

1906

Klara Žagar pl. Sanaval naznanja v svojem kakor tudi v imenu vseh ostalih sorodnikov vsem prijateljem in znancem pretužno vest o smrti svoje iskreno ljubljene, nepozabne tete, gospodične

KLARE PESSIAK

zasebnice

ki je po dolgi bolezni dne 24. t. m. ob 7. uri zvečer, v 90. letu svoje dobe, nanaglooma zaspala v Gospodu.

Pogreb se vrši v torek, 27. t. m., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Resljeva cesta šte. 11, na pokopališču k sv. Križu.

Sv. zadušne maše se bodo brale v raznih cerkvah.

Drago pokojnico priporočamo po-božnemu spominu in molitvi.

Ljubljana, 27. avg. 1907.

1904

Zahvala.

Vsem onim prijateljem, ki so nam ob času bolezni mojega rajnega so-proga

Fra Zorca

poslali podporo, zlasti cenjenim gos-podom Simšiču, Pogorelcu, Čopu in g. Femcu, ki so delovali na to, bodi izrečena najtoplejša zahvala.

Antonija Zorec.

Višnja gora, dne 27. avg. 1907.

Nova pritlična hiša

se proda z lepim vrtom,

pripravna za vsako obrt, na lepem prostoru, z veliko kletjo v Ljubljanskem predmestju Novi Udmat št. 124. — Več se poizve v hiši pri hiš-nem gospodarju. 1885 3—3

OPEKO-ZIDAKI

se dobi v poljubni množini

1863 20—1

v parni opekarni Jos. Lavrenčiča v Postojni.

Spreten poslovodja se išče

za veliko gospodarsko podjetje. Zahteva se poznanje svetovnega trga, eksporta, naku-povalnih virov za kmetijske pridelke po južnih avstrijskih deželah in znanje sloven-skega ali hrvaškega in nemškega jezika. Služba je stalna, plača po dogovoru. Po-nudbe na uredništvo »Slovenca« pod Po-slovodja 1878. 1891 6—3

1903 2—1

Dr. I. GEIGER

ZOPET ORDINUJE.

Zelo dobro vpeljana žganjekuharija

v bližini Ljubljane, z mnogo odjemalci se radi rodbinskih razmer takoj ugodno proda. Denarja je potreba 12—20.000 fl. Ponudbe pod »Priložnost 224« na upravo »Slovenca«. 1838

Lepa stanovanja

z 1, 2 ali 3 sobami s pripadki v novo zgra-jenih hišah na Selu pri Ljubljani blizu elek-trične postaje se oddajo v najem takoj ali za pozneje. 1899

Več se poizve pri E. Predoviču, Am-brožev trg.

Pekarija

v novo zgrajeni hiši na Selu, občina Moste, blizu nove kemične tovarne se takoj odda.

Več se poizve pri E. Predoviču, Am-brožev trg št. 7. 1900

Ivan Podlešnik ml.

Ljubljana - - - Starl trg šte. 10

Priporočam svojo trgovino s klobuki in čevlji

Velika založa
Solidno blago
Zmerne cene

Podružnica v Spljetu.

Delniška glavnica: K 2.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice šte. 2 : : :

obrestuje

vloge na knjižice in v tekočem računu od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %.

Rentni davek plača banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se »Hotelske družbe z omenjeno za-vezo Triglav« po kron 500.—, 1.000.—, 5.000.— in 10.000.—.

Podružnica v Celovcu.

Rezervni fond: K 200.000.